

2009. Godina nepromjena i Potemkinovih sela

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2008/12/29 13:20:00

Kakva je bila 2008. i što se u njoj najvažnijeg desilo, stvar je prošlosti i našeg (brzog) zaborava. U ljudskoj je prirodi sjećati se samo lijepih stvari, zato vjerojatno svi tvrdimo da je nekada (ma kada god to bilo) bilo bolje.

Nagovještavati pak loše vijesti politički može biti pogubno i riskantno kao što je bilo pogubno i za onoga glasnika Filipidesa ili Pheidippidesa kako bi napisali stari Grci.

Ipak æu riskirati i javno izraziti svoj strah pred onim što nas èeka u 2009. Taman završio kao i Filipides.

U dolazeæoj godini hrvatska vlast i politika u cjelini morati æe donosti mnogobrojne, ponekad teške i nepopularne odluke. Pogotovu na planu gospodarstva i financija te ureðenja države. Tu su nam potrebne promjene ili kako bi to rekao don Ivan Grubišić, korijenite promjene .

Dok je cijela Europa vukla radikalne poteze i spašavala svoje gospodarstvo, naša je vlada poput kozmetičara uljepšavala svoje lice. Malo pudera posula je i na statistiku i tko lijepši od nas? Cijenu toga šminkeraja platiti æe mo u 2009.

Ulazak u NATO i završetak pregovora u èlanstvu u EU drugo je područje važnih i ne lakih odluka. Svaki razgovor o referendumu za ulazak u NATO u našoj je politici proglašen herezom. O potrebnoj promjeni Ustava, zbog ulaska u EU, svi šute. Kao da se radi o promjeni kuænog reda. O sadržaju pregovora, pogotovo o ispregovaranim i zatvorenim poglavljima, u našoj se javnosti ne zna ništa. Još su veæom tajnom proglašena pregovaraèka stajališta za poglavlja o kojima se pregovara ili æe se pregovori tek otvoriti. A kada æe trebati svi ti koji sada šute pozivati æe narod na referendum i nagovarati ga da podrži njihove odluke.

I sve to samo po sebi ne bi bio problem kada nas u 2009. ne bi oèekivali najprije lokalni izbori 17. svibnja a krajem godine kampanja za izbor predsjednika države.

A vrijeme predizbornih kampanja nije i vrijeme za teške i odgovorne političke odluke. Svi, i oni na vlasti ali i oni u oporbi više æe raèuna voditi kao ne izreèi nešto što se biraèima neæe dopasti nego æe spremnosti za promjene pokazati. To je vrijeme Potemkinovih sela, velikih obećanja, dodvoravanja. To je vrijeme kada se ništa ne mjenja. Bojim se da je za našu budućnost 2009. izgubljena prije no što je i zapoèela.

Don Ivan Grubišić u „Veèernjem listu“ od 24. prosinca („Graðanski forum protiv Croatiakaosa“) piše:

„Dosta je nacionalnih sramota, nerada i bahatosti određenih pojedinaca. Dosta nam je nerada i življenja od nacionalnog naboja i papirnato katolicizma, dosta nam je podobnih i nesposobnih, treba nam rehabilitirati politiku, i ne gledati na stranaèku pripadnost nego na rad ,red, kompetentnost i viziju.

Ovo mi slièi,u metafori reèeno, kao guranje golim rukama Velebita. No, nije pitanje koliko je

ogroman i težak Velebit nego kolika je naša vjera i spremnost da ga guramo, jer, rečeno je. "Budete li imali vjere koliko je zrno gorušičino, brda ćete premještati!" – piše don Ivan.

Jesmo li spremni čuti i razumijeti poruku don Ivana?